

Havet af selv nok saa alvorlig Karakter“. Det er det, jeg skulde være uenig med dem i. Nej, i saa Henseende tør jeg ikke gøre mig saa sagkyndig som de sagkyndige, der have siddet i denne Kommission. De andre — om De tillade det — tænker jeg her slet ikke paa, for jeg kan have lige saa god Forstand paa denne Sag som — lad mig nu prale lidt — baade en Amtmand og en Telefondirektør, der slet ikke have levet derude. Men Ingeniørerne bøjer jeg mig for. Det, de sige, er, at en saadan konstrueret Indbygning kan staa, og det vil jeg naturligvis ikke modsige, saa meget kender jeg dog til det, der kan skabes ved Kunst. Men de sige ikke noget om, at Befolkningen er tjent med det. De sige, at ganske vist kan det opførte blive staaende, men hvordan Sandvandringen vil forme sig, hvordan Sejladsen igennem Kanalen vil blive, om Havet kan skære uden om alt dette, sige de ikke. De sige, at disse Ting kunne trodse Havets Angreb, og det kunde aldrig falde mig ind at diskutere derom med saa fornemme Ingeniører, som de ere ansete for at være, men de sige ikke noget om, at det her planlagte vil blive den endelige Løsning. Hvis man paa en fornuftig Maade læser især den sidste Erklæring, staa der ikke noget som helst om, at naar det og det er udført, ere vi færdige med den Sag. Det Ansvar tør de ikke paatage sig, og det er meget klogt af dem. Men jeg kan lige saa godt sige, at der staa, at det kan ikke blive ved disse Arbejder, som at der staa, at dette er den endelige Afslutning, for der staa ingen af Delene. Jeg ved ikke, hvor den Uenighed skulde komme fra. Kommissionen har sagt, at Forholdene ere utaalelige. Derom ere vi ikke uenige: Den siger, at der maa skabes noget, og det maa skabes hurtigt, men dermed præjudicerer intet. De sige ogsaa, at skulle vi senere gaa til en Lukning, hvad muligvis bliver Resultatet, er Begyndelsen gjort, og saa kan man for en billig Penge udføre Resten, thi saa har man noget stabilt at gaa ud fra, naar man skal til den endelige Lukning, som selvfølgelig vil blive ret vanskelig endda, hvorfor vi foreslaa saadan og saadan, og saa bliver det virkelig Rigsdagens Sag senere at afgøre, om man fremdeles vil arbejde videre ved Hvide Sande eller skaffe de gamle Tilstande tilbage igen. Saaledes læser jeg denne Kommissions Betænkning.

Endnu skal jeg nævne, at der i de allersidste Linier af Kommissionsbetænkningen staa: „Af Hensyn til de ved Nymindestrømmen boende Fiskere maa Kom-

missionen dog anbefale, at der ved Statens Foranstaltning til Stadighed opretholdes et sejlbart Løb fra Nymindekro ud til den aabne Fjord“ — altsaa det smalle Mils Løb, som man kalder Nymindestrømmen —, „ligesom at der ogsaa ved Afdæmningsanlægget tilvejebringes en Vejforbindelse“. Med disse Linier slutter altsaa Betænkningen, men der er i Ministerens Forslag ikke taget Spor af Hensyn til disse Linier. Det, der staa her, har han siddet ganske overhørig. Jeg vil henstille til Ministeren, at han ændrer dette Forhold. Jeg ved godt, det er noget, som Ringkøbing ikke synes om, for saa bliver Sejladsen vedligeholdt dernede alligevel, og Muligheden for, at der kan fiskes noget dernede, bliver ved at være til Stede. Saaledes er Forholdet, og jeg henstiller til den højtærede Minister, at han retter sig efter dette Forslag og ogsaa tager dette Hensyn til den Befolkning, der nu en Gang bor dernede. Det har gjort mig ondt, at det ikke straks er kommet til at staa i Ministerens Forslag. Nej, jeg er slet ikke saa uenig med disse Ingeniører.

Andre Talere have givet en Fremstilling af, hvor bred og hvor dyb Kanalen nu er, og hvordan den var, da man begyndte, og det staa i de Lovforslaget ledsagende Bilag, saa det er ganske unødigt for mig at opholde mig ved det. Bredden begyndte med 26 Meter, og nu er den 230 Meter, der have De Forholdstallet, saa kunne De selv regne ud, hvorledes det vil forme sig i Fremtiden. Og man begyndte med en Dybde af 3 Meter, og nu er man paa 10 Meter o. s. v. Deraf kunne De selv se, hvordan Beregningerne have slaaet til. Jeg holder altsaa nærmest paa, at man kan følge Ingeniørbetænkningen, idet man efter Vandbygningsdirektørens Erklæring kan afdæmme Hvide Sande, lukke det med andre Ord, nu, men om man kan det senere hen, om et Aar f. Eks., selv om disse Indbygninger komme, er jeg ikke sagkyndig nok til at bedømme, men jeg ved altsaa efter hans Erklæring, at det kan gøres nu. Han har angivet Bekostningen til 300,000 Kr., men har dog været saa forsigtig at sige, at der kan indtræde særlige Forhold — Tilstandene ere jo saa uberegnelige derovre —, og han har derfor reserveret sig et Par Hundrede Tusinde Kroner mere. Vi kunne altsaa beregne det til omtrent 500,000 Kr., dersom vi skulle lukke deroppe, deri iberegnet de 40,000 Kr. til Dæmningen. Her tror jeg egentlig, der er et Punkt — det har jeg skønnet ved at læse baade Linierne og